

L'escola dels meus fills

Els pares tenim l'obligació d'educar els nostres fills com millor creiem. Es per això que els pares hem de vetllar pel que veuen a la televisió, quin ús fan d'Internet, quins xats freqüenten, qui són els seus amics i qui són els pares d'aquests amics, si fan esport i quin i on, si estudien idiomes, què fan amb els amics? És la nostra obligació i és el nostre dret. Com no ens ha de preocupar a quina escola confiem la seva educació? I si hem d'escollir l'escola dels nostres fills, la nostra escola, ho hem de fer tant nos en allò que creiem no el nivell acadèmic, el seu nivell que fan dels nostres fills, l'orientació religiosa, les activitats extraescolars que organitza. Si realment tenim dret a escollir l'escola dels fills, el Govern hi ha d'ajudar i procurar una oferta variada i de qualitat, el Govern ha de vetllar perquè puguem escollir. Sembla que el Govern vol propiciar l'escola pública en detriment de la privada i la privada concertada vol que la gent vagi a l'escola del seu barri, la que «li toca», que és una escola pública i de qualitat; escèptica en el tema ideològic (algú s'ho creu això?), no vol finançar que una minoria de pares vulguin una escola de clara orientació religiosa.

El Govern decideix què fa amb els diners que destina a Educació, decideix quins centres milloren les seves infraestructures, quins centres nous crea i a quins llocs i quantes places de professors crea. El Govern ho decideix gairebé tot amb els diners de tots. Creu el Go-

vern que ha de promocionar iniciatives privades en el camp de l'educació? O pensa que a tots ens ha de semblar bé el que ell decideix i fa i on ho fa? El Govern creu realment que els pares tenim l'obligació i el dret a escollir el centre educatiu? O és que aquest és un dret només per als rics?

—Rafael Fàbrega i Vilà. Girona.

Funcionerà l'oficina d'atenció al consumidor?

Styxmotor és una empresa dedicada al lloguer d'embarcacions. Vostès creuen que en una hora em puc carregar una hèlix d'un vaixell? Doncs sí senyors, i passant pels canals de la urbanització de Santa Margarita, que no hi ha roques, hi ha sorra! Se'm van quedar la fiança de 100 euros, i no em volien fer el rebut, no tenien llibre de reclamacions a l'establiment, em van donar unes fotocòpies per omplir la meua queixa, i no valien, eren falses. Vaig anar a l'oficina del consumidor de Roses, i em van dir que tornés a omplir la reclamació, i així ho vaig fer. I així està, ja fa més de dues setmanes, i no en sé res més. Deuen fer un mes de vacances, oi? Ara quan volguem llogar alguna cosa, haurem de tirar fotos, i mirar que estigui tot en condicions, que el personal tingui una formació adequada i que parlin espanyol, almenys. L'estiu a la costa de Roses és el que té, tothom qui pot et vol robar. La meua pregunta és: funcionarà l'oficina d'atenció al consumidor, o és un engany per

semblar que estem protegits?
—Albert Pujol Costa. Olot.

El desdoblament de la C-35

Sóc una veïna de la urbanització Can Carbonell ubicada al terme municipal de Caldes de Malavella, i afectada pel desdoblament de la C-35.

Des que em vaig assabentar d'aquest projecte, visc en un estat d'impotència, angoixa i desinformació.

En el meu cas (i en el de molts altres!!!), vaig assabentar-me de l'afectació de la meua parcel·la per una veïna, ja que aquest tipus d'afectacions surten publicades en el DOGC, i cal fullejar-lo diàriament per no perdre cap fet com aquest. A l'endemà del tràgic esdeveniment, vaig arribar-me fins al Servei Territorial de Carreteres de la Generalitat de Catalunya a Girona. Em van fer passar en una sala d'uns 15 metres quadrats, amb una taula molt llarga i al cim, uns 24 documents en format enciclopèdic que formaven l'avantprojecte del desdoblament de la C-35. No sabia com començar, ni què buscar exactament, així que vaig demanar al recepcionista si hi havia algú qualificat perquè m'orientés davant de tant tecnicisme.

La veritat és que em va atendre un arquitecte molt amable, però que de poc em va poder ajudar perquè desconeixia el cas i tampoc sabia massa bé a quins toms enciclopèdics calia adreçar-se.

Després de molt buscar, vaig trobar el llistat de tots els afectats de la urbanització, entre ells la ma-

teixa que escriu aquest esborrany. En el meu cas es tracta d'una ocupació temporal, que evidentment encara avui és hora que algú m'expliqui exactament la magnitud d'aquest tipus d'afectació. N'hi ha d'altres que són expropiacions, i que van des d'un metre quadrat fins a 400!!!

Des del moment que es va publicar en el DOGC, hi havia uns dies per fer les alegacions corresponents, així que ens vàrem reunir uns quants veïns (els que vàrem localitzar en dos dies) per fer-les i poder-les entregar dins de la data marcada.

A partir d'aquí, es va proposar una reunió amb l'alcalde de l'Ajuntament de Caldes de Malavella per tractar el tema, i val a dir que va ser un desastre, perquè es va fer en dilluns i molts veïns són de caps de setmana; perquè no hi havia cap personal especialitzat que ens expliqués les parts més tècniques; perquè vàrem conèixer l'alcalde, un home «mal educat» i amb desconeixença total de les parts més importants de l'avantprojecte.

La reunió només va servir perquè ens assabentéssim que el mateix Ajuntament ja havia fet un seguit d'alegacions sense tenir en compte la paraula dels veïns de la urbanització.

En definitiva, que el paratge de la urbanització quedarà afectat per una carretera que expropiarà terrenys, tallarà arbres centenaris, destrossarà la vida quotidiana de la majoria dels veïns, i tot això, servirà només per a la fluïdesa del trànsit durant la temporada d'estiu. I no s'hi pot fer res.

—Tània Boldú i Real. Caldes de Malavella.